

Szczecinek, dnia 14.12.2018 r.

1 Rzecznik Praw Obywatelskich
00 – 090 Warszawa, ul. Al. Solidarności 77
biurorzecznika@brpo.gov.pl

2. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
00-513 Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3/5
sekretariat.dsr@mrpips.gov.pl

3. Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
00-071 Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
minister@mkidn.gov.pl

PETYCJA

dotyczy:

1. **Nierównego traktowania mężczyzn i ojców, obywateli w programie 500+ oraz przez Państwo w wychowywaniu dzieci (MPIPS);**
2. **Brak właściwej równowagi, harmonii i porządku, hierarchii w programie 500+ (MKIDN);**

Wnoszę o:

- ograniczenie warunków przyznawania dofinansowania programu 500 + w ten sposób iż matka lub ojciec miałby do wyboru możliwość skorzystania z Funduszu Alimentacyjnego lub programu 500+ w zależności od liczby dzieci (nieparzysta, czyli od 1 i 3 dziecka), a nie jak do tej pory z dwóch funduszy i to przy nieograniczonej liczbie dzieci, powyżej 4 dzieci;

UZASADNIENIE

Coraz większe prawa matek powoduje zbytnią empancypację kobiet i odsuwanie od wychowywania dzieci ojców, odbieranie im takich samych praw i możliwości.

Niekażdy mężczyzna i ojciec jest silny oraz samodzielny, by bez żadnego wsparcia ze strony środowiska i Państwa, inaczej niż kobiety – poradzić sobie w wspieraniu rodziny. Jest sporo ojców, którzy zamiast kariery i pracy „wysłania na wojnę” woli, czy zmuszonych jest do wychowywania dzieci, być wraz z matką przy wychowywaniu dziecka.

Niestety coraz częściej kobiety i Państwo Polskie próbuje mężczyzn oraz ojców traktować jak przedmiot do prokreacji.

Wychowywanie przez ojca i kontakt z ojcem ma ważny wpływ na rozwój seksualny oraz społeczny, emocjonalny syna, czy córki.

Coraz częściej mniej sprawniejsi ojcowie zainteresowani wychowywaniem dzieci, są odsuwani w sposób systemowy od wychowywania, poprzez zachęcanie i zmuszanie matek do korzystania z Funduszu Alimentacyjnego i programu 500+.

Korzystanie z Funduszu Alimentacyjnego wiąże się z obciążeniem finansowym ojca oraz karaniem go więzieniem w przypadku niewywiązywania z płatności.

W ten sposób naturalny i sztuczny mniej produktywni oraz użyteczni mężczyźni są odsuwani od dalszej prokreacji, a przede wszystkim od szansy wychowywania, wychowania dziecka.

W wyniku utartych i ucieranych schematów dochodzi do sytuacji takiej, że mężczyźni niesą wcale potrzebni do życia kobietom, tylko do produkcji dzieci, ani też niepotrzebni Państwu.

Z kolei matki znajdują obojętne i wiążą z różnymi mężczyznami, spładzając dzieci z różnymi ojcami, biorąc alimenty i pieniądze z programu 500+.

W związku z czym w programie 500+ brakuje równego traktowania mężczyzn i kobiet. Od 4 -tego dziecka, moim zdaniem powinno zostać wprowadzone, ograniczenie do korzystania tylko z jednej z form zabezpieczenia finansowego, z alimentów lub programu 500 +. lub od nieparzystej liczby dzieci, np. od 1 i 3 dziecka, tak by zachęcić do życia i posiadania dzieci z tą samą partnerką, czyli 2 lub 4 dzieci.

Ponadto powinno zostać wprowadzone ograniczenie przyznawania funduszy z programu 500+ bez limitu dzieci, tak aby każda rodzina w Państwie miała równe szanse na posiadanie podobnej liczby dzieci, czyli od 5-dziecka wprowadzenie w programie 500+ wsparcia finansowego w formie pożyczki zwrotnej dla Państwa.

Kopia

- a) nadawca
- b) odbiorca

Z poważaniem

Pouczenie

Postępowanie uproszczone

Zgodnie z art. 35 par. 3a KPA załatwienie sprawy w postępowaniu uproszczonym powinno nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania.

Uzupełniania braków formalnych podania

W dotychczasowym brzemieniu, KPA przewidywało sztywny – 7 dniowy – termin na uzupełnienie braków formalnych podania. Po nowelizacji rygor ten uelastyczniono i organ może jego długość warunkować od stopnia skomplikowania czynności. Zgodnie jednak z art. 64 par. 2 KPA termin ten nie może być krótszy niż 7 dni.

Ponaglenie

Na podstawie art. 37 par. 4 KPA, w przypadku wniesienia ponaglenia, organ prowadzący postępowanie jest obowiązany przekazać je organowi wyższego stopnia bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania. Organ rozpatruje ponaglenie w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania (art. 37 par 5)

Zasady wnoszenia odwołania

Odwołanie wnosi się do organu wyższego stopnia. W przypadku decyzji wydanych przez wójta czy starostę organem takim, co do zasady będzie samorządowe kolegium odwoławcze. Odwołanie natomiast wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję w pierwszej instancji. Dlatego też odwołanie kierujemy do samorządowego kolegium odwoławczego, ale przekazujemy je podmiotowi, który wydał decyzje.

Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni. Termin ten liczy się od daty doręczenia decyzji, a jeżeli decyzja była ogłoszona to od momentu ogłoszenia. Jeżeli odwołanie zostało złożone po terminie wtedy organ odwoławczy stwierdza postanowieniem niedopuszczalność odwołania. Od takiego postanowienia stronie nie służy zażalenie.

1. Zwłoka w załatwieniu sprawy

Zarówno w art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego, jak i w art. 139 Ordynacji podatkowej, ustawodawca przewidział maksymalne terminy załatwienia spraw przez organy prowadzące postępowanie administracyjne lub podatkowe. Ich bieg rozpoczyna się w momencie wszczęcia postępowania, a kończą się z chwilą wydania decyzji administracyjnej. Podstawową funkcją tych terminów jest dyscyplinowanie organów prowadzących postępowanie, jednakże mają one charakter jedynie instrukcyjny. Oznacza to, że decyzja wydana po terminie nie jest wadliwa tylko dlatego, że organ naruszył terminy załatwiania spraw. Ponadto niewydanie decyzji w przewidzianym terminie nie oznacza zawsze, że organ prowadzący postępowanie jest bezczynny. Rodzi ono jednak określone obowiązki tego organu, a także wskazane w ustawie uprawnienia procesowe stron.

2. Terminy załatwienia sprawy

Ustawodawca przewidział w art. 35 k.p.a. a maksymalne terminy ustawowe załatwienia sprawy w postępowaniu przed organem I instancji, wskazując że:

1. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia

- na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.
2. Nie później niż w ciągu 1 miesiąca od dnia wszczęcia postępowania powinny być załatwiane sprawy wymagające postępowania wyjaśniającego.
 3. Niepóźniej niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania powinny być załatwiane sprawy szczególnie skomplikowane.
 4. Niepóźniej niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania w postępowaniu odwoławczym bez zbędnej zwłoki, ale nie później niż w ciągu miesiąca powinny być załatwiane skargi i wnioski.

Użyta w odniesieniu do tych terminów formuła „nie później niż w ciągu” wskazuje, że ich przestrzeganie w górnych granicach zapewnia jedynie minimum szybkości postępowania. O wyborze rodzaju sprawy (a w konsekwencji – o długości maksymalnego terminu jej załatwienia), decyduje jednak organ załatwiający sprawę.

3. Obowiązki organu

W przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy – bez względu na przyczynę jej powstania – organ prowadzący postępowanie obowiązany jest zawiadomić o tym stronę, podając przyczyny zwłoki i wyznaczając nowy termin załatwienia sprawy.

Zawiadomienie takie następuje w formie zawiadomienia lub postanowienia, na które nie przyługuje zażalenie. Nowy termin załatwienia sprawy powinien stanowić datę pewną (konkretną) i być wskazany w dniach, tygodniach lub miesiącach.

4. Uprawnienia strony

Stronie w takiej sytuacji przysługuje prawo wniesienia do organu wyższego stopnia zażalenia na podstawie art. 37 par. 1 k.p.a. lub ponaglenia na podstawie art. 141 par. 1 o.p. Na niezażalenie sprawy we właściwym terminie. Celem postępowania zainicjowanego wniesieniem któregoś z tych środków prawnych jest ustalenie, czy organ pozostaje w beczynności, a jeżeli tak, to podjęcie środków mających na celu likwidację tego stanu rzeczy przez organ wyższego stopnia.

5. Istota beczynności organu

Zażalenie na beczynność organu przysługuje stronie zawsze, jednakże uzasadnione będzie wtedy, gdy organ prowadzący postępowanie:

- a) nie załatwił sprawy niezwłocznie (art. 35 par. 2 k.p.a.)
- b) nie załatwił sprawy w terminie określonym ustawowo (art. 35 par. 3 k.p.a.)
- c) wyznaczył nowy termin i nie załatwił sprawy w tym terminie (art. 36 par. 1 k.p.a.)

Zażalenie na beczynność organu wnosi się do organu administracji publicznej wyższego stopnia, np. do samorządowego kolegium odwoławczego na beczynność wójta, burmistrza (prezydenta miasta).

Organ wyższego stopnia rozpatruje zażalenie i w razie uznania jego zasadności:

- 1) wyznacza w formie postanowienia dodatkowy termin załatwienia sprawy,
- 2) zarządza wyjaśnienie przyczyn zwłoki,
- 3) zarządza podjęcie środków zapobiegających naruszeniu terminów załatwienia spraw w przyszłości,

Przy wyznaczaniu dodatkowego terminu organ wyższego stopnia także związany jest zasadą szybkości, a zatem jest obowiązany do ustalenia możliwie najkrótszego terminu. Pozostałe czynności organu wyższego stopnia mają charakter prewencyjno- represyjny i wiążą się z wyjaśnieniem przyczyn zwłoki i ustaleniem osób winnych.

6. Przeciwdziałanie beczynności

Realizacji prawa do szybkiego rozpatrzenia sprawy przez organ administracji publicznej, a tym samym ochronie praw podmiotowych strony postępowania, służą następujące rozwiązania prawne:

1. instytucja sygnalizacji (art. 36 k.p.a.),
2. instytucja zażalenia za niezakończoną sprawę w terminie ustawowym lub wyznaczonym przez organ (art. 37 k.p.a.),
3. instytucja odpowiedzialności pracownika administracji publicznej (art. 38 k.p.a.),
4. instytucja skargi na beczynność organów do wojewódzkiego sądu administracyjnego (art. 3 ust. 2 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi),
5. instytucja skargi o wymierzenie grzywny organowi, który niewykonał wyroku sądu uwzględniającego skargę na beczynność (art. 154 p.p.s.a.).

Instytucja sygnalizacji polega na nałożeniu na każdy organ administracji publicznej obowiązku zawiadomienia strony o niezakończonym w terminie. Organ obowiązany jest podać przyczyny zwłoki i wskazać nowy termin zakończenia sprawy. Ten sam obowiązek ciąży na organie nawet w przypadku zwłoki spowodowanej przyczynami obiektywnymi – niezależnymi od organu.

7. Odpowiedzialność

Instytucja odpowiedzialności pracownika organu administracji w związku z powstaniem beczynności należy do wewnętrznych form działania organu. Organ powinien wszcząć postępowanie o charakterze wyjaśniającym, którego celem jest ustalenie, który pracownik i z jakich (uzasadnionych bądź nie) przyczyn, nie dopełnił obowiązku zakończenia sprawy w terminie. Konsekwencją niedopełnienia tego obowiązku może być zastosowanie wobec winnych odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa (art. 38 k.p.a.).

8. Skarga do Sądu

Niezależnie od pozytywnego lub negatywnego stanowiska zajętego przez organ wyższego stopnia, strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i w sądowym postępowaniu podważyć stanowisko tego organu.

Warunkiem wniesienia do Sądu skargi na beczynność organu jest uprzednie złożenie zażalenia do organu wyższego stopnia. Niezłożenie takiego zażalenia stanowi brak formalny skutkujący odrzuceniem skargi. Zasadniczy termin wniesienia skargi do WSA wynosi 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Przewidziany termin nie dotyczy skargi na beczynność, ponieważ brakuje właśnie rozstrzygnięcia. Skargę taką można zatem wnieść, aż do czasu zakończenia sprawy przez właściwy organ administracji poprzez wydanie decyzji, postanowienia albo innego aktu lub podjęcia czynności.

Po rozpoznaniu skargi Sąd ją uwzględnia lub nie. W razie nieuwzględnienia skargi Sąd ją oddala. Jeżeli natomiast Sąd uwzględni skargę na beczynność, to zobowiązuje organ administracji do wydania w określonym terminie decyzji, postanowienia lub innego aktu bądź dokonanie czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa.

Przez niewykonanie wyroku należy rozumieć pozostawanie organu w bezczynności mimo upływu terminu wyznaczonego przez Sąd na wydanie aktu lub dokonanie czynności. W takim przypadku strona, po uprzednim pisemnym wezwaniu organu do wykonania wyroku lub załatwienia sprawy, może wnieść skargę w tym przedmiocie, żądając wymierzenia temu organowi grzywny.

Ustawa nie ogranicza wniesienia skargi żadnym terminem, należy do związku z tym przyjąć, że może to nastąpić w każdym czasie, nie później jednak niż do wykonania wyroku albo wydania aktu lub podjęcia czynności.

Wymierzona organowi grzywna może sięgać do wysokości 10-krotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej. Bardzo ważnym uprawnieniem osoby, które poniosła szkodę wskutek niewykonania przez organ orzeczenia sądu, jest prawo żądania odszkodowania od tego organu na zasadach określonych w kodeksie cywilnym.”¹

1 [Http://www.gazetaprawna.pl/patronaty/374465,jak_reagowac_na_bezczynnosc_administracji.html](http://www.gazetaprawna.pl/patronaty/374465,jak_reagowac_na_bezczynnosc_administracji.html)